

ikke have nogen selvstændig contractmæssig Charakter, forsaavidt er det ogsaa, mener jeg, rigtigt, at, naar den almindelige Lovgivning forandres, saa bortfalde ogsaa slige Bestemmelser. Er derimod en Contracts Indhold af den Bessaffenhed, at der i samme udtaler sig en contractmæssig Overenskomst af en særlig Charakter, som ikke blot kan anses for at være et Citat af den almindelige Lovgivning, saa er det ogsaa vigtigt med Hensyn til den Hellighed, der bør tillægges tidligere indgaaede Contracter, navnlig hvor der ikke fra Almeenvellet kan hentes overveiende Grunde til at gjøre Forandringer i saadanne contractmæssige Forhold, at dette udtaler sig i Loven, og dette har man havt for Øie med denne Deel af Indstillingen.

— Det sidste Afsnit er endelig kun en Gjen-tagelse af hvad der tidligere var indstillet fra Regjeringens Side og billiget af Thinget, og jeg skal altsaa ikke dvæle ved det Afsnit eller dertil føie yderligere Bemærkninger. — Det er disse Anskuelser, der have ledet mig, idet jeg har deeltaget i Majoritetens Indstilling til Thinget, og jeg gjentager, hvad jeg nævnte i Begyndelsen, at det er i det Haab og under den Forudsætning, at Thingene ad denne Vej kunne komme til Enighed, at jeg slutter mig til hvad man saaledes har indstillet.

Husgaard: Jeg kan i alt Væsentligt henholde mig til, hvad den ærede Landstingsmand, som nys talte, har yttret om denne Sag. Ogsaa jeg har kun troet at kunne gaae ind paa Majoritetens Forslag under den Forudsætning, at derved kunde opnaaes en Overenskomst mellem begge Thing, og som saadan troer jeg ogsaa her at burde anbefale det, og skulde der derved ikke kunne opnaaes et saadant Udfald i begge Thing, saa finder jeg mig ikke bunden derved ved tilkommende Forhandlinger af denne Sag.

Steffensen: Det er med Hensyn til disse Indstillingspunkter, som ere komne i Betænkningen, at jeg skal tillade mig at ytre mig en Smule. Naar det er bemærket, at det skal være en Forbedring, at det ikke for Fremtiden kan paalægges Fæsterne, at de ikke maae tage Indsiddere tilhuse, saa anseer jeg det ikke for nogen stor Forbedring, da jeg troer, at, naar vi see paa Fremtiden, saa vilde det føre til,

at de komme til at lade sig nøie med Leie istedetfor Fæste, naar vi see hen til Huusmandsclassen. Maafee kunde Fæstebonden derved faae en Smule Forbedring, men jeg anseer det ikke saa vigtigt for ham at kunne tage Indsiddere tilhuse som for Huusmandsclassen. Jeg kan saaledes ikke ansee det for at være nogen Forbedring i betydelig Grad, og med Hensyn til det andet Punkt, at det skal komme i Betragtning ved en Art Processer, enten de ere berettigede til at have Indsiddere eller ikke, da kan det, saavidt jeg indseer, heller ikke være hensigtsmæssigt for de mindre Formuende, thi, førend de vilde prøve det, vilde de hellere lade være at tage Indsiddere tilhuse, og derved saa godt som nødes til ikke at føre sig det til Nytte, som skulde naaes ved Lovforslaget, og jeg kan derfor kun henholde mig til Minoritetens Indstilling nu som før.

Holberg: Den ærede Ordfører har givet os en Udsigt over denne Sags Behandling i de forskjellige Stadier, som den har gennemgaaet. Jeg vil tillade mig at supplere og udfylde den og give en videre Oversigt over, hvorledes den er blevet behandlet i det Udvalg, af hvilket jeg har havt den Ære at være Medlem. Det er vist ikke undgaaet Thingets Opmærksomhed, at mit Navn ikke findes under den Betænkning, som er afgiven, og jeg troer, at jeg skylder de ærede Medlemmer at gjøre Regnskab for, hvorfor det ikke findes der (En Stemme: Det staaer der!). Jeg har ikke underkrevet Betænkningen.

Formanden: Maa jeg gjøre opmærksom paa, at der under Udvalgets Betænkning staaer Navnene Blechingberg, Bregendahl, B. Christensen, Dahl, S. A. Hansen, Holberg osv.

Holberg: Jeg beder om Forlæbelse, jeg har ikke villet underskrive Betænkningen, den har været til min Underskrift, men jeg har ikke villet underskrive den.

Formanden: Jeg troer ikke, at denne Discussion vil lede til noget Stort, men det forekommer mig, at, naar den ærede Landstingsmands Navn findes i selve Udvalgets Betænkning, saa er deri betegnet, i hvilken Charakter den ærede Landstingsmand har deeltaget i Udvalgets Betænkning. Ethvert Medlem af et Udvalg er jo vistnok berettiget